

IMPERFET D'INDICATIU ACTIU.

Característiques generals.

L'imperfet és un temps de passat i secundari que es caracteritza per:

- Dur **augment**, que consisteix en afegir una **ε-** davant l'**arrel**.
- Usar **desinències secundàries**: **-ν, -ζ, -, -μεν, -τε, -ν.**

Verbs temàtics.

Augment + arrel + vocal temàtica (-o- davant nasal / -ε- en la resta de casos) + desinències secundàries.

V. TEMÀTICS	
λύω	
ἐγώ	ጀ-λυ-ο-ν
σύ	ጀ-λυ-ε-ζ
αὐτός	ጀ-λυ-ε
ἡμεῖς	ጀ-λύ-ο-μεν
ὑμεῖς	ጀ-λύ-ε-τε
αὐτοί	ጀ-λυ-ο-ν

Verbs contractes.

Augment + arrel + vocal temàtica (-o- davant nasal / -ε- en la resta de casos) + desinències secundàries.

Cal recordar que les vocals finals de l'arrel en unir-se a les vocals temàtiques contrauran. Aquestes són les contraccions de l'imperfet:

$$\alpha + \epsilon > \alpha$$

$$\epsilon + \epsilon > \epsilon i$$

$$\alpha + \epsilon / o > ou$$

$$\alpha + o > \omega$$

$$\epsilon + o > ou$$

V. CONTRACTES		
Τιμάω, -ω	Ποιέω, -ω	δηλώω, -ω
ἐγώ	ἐ-τίμω-ν	ἐ-ποίου-ν
σύ	ἐ-τίμα-ς	ἐ-ποίει-ς
αὐτός	ἐ-τίμα	ἐ-ποίει
ἡμεῖς	ἐ-τιμῶ-μεν	ἐ-ποιοῦ-μεν
ὑμεῖς	ἐ-τιμᾶ-τε	ἐ-ποιεῖ-τε
αὐτοί	ἐ-τίμω-ν	ἐ-ποίου-ν

Característiques de l'augment.

L'augment consisteix en afegir a l'**inici de l'arrel** una **ε-**.

- Verb començat en vocal o díftong: l'augment en contacte amb aquestes vocals dona lloc a contraccions:

$\varepsilon + \alpha / \eta / \varepsilon > \eta$

$\varepsilon + \omega > \omega$

$\varepsilon + \alpha i / \varepsilon i > \eta$

$\varepsilon + \omega i > \varphi$

$\varepsilon + \alpha u / \varepsilon u > \eta u$

$\varepsilon + \omega u > \omega u$

$\varepsilon + i / u > i/u$

$\varepsilon\lambda\pi\iota\zeta\omega > \eta\lambda\pi\iota\zeta\omega$

$\oik\iota\zeta\omega > \phiik\iota\zeta\omega$

- Verb compost: l'augment es col·loca entre el preverbi i l'arrel verbal. Els preverbis que acaben en vocal la perden, excepte ἀμφί i περί, el preverbi πρό dona lloc a πρου.

$\pi\rho\sigma\beta\acute{a}\lambda\lambda\omega > \pi\rho\sigma\acute{\epsilon}\beta\alpha\lambda\lambda\omega$

$\delta\iota\alpha\lambda\acute{u}\omega > \delta\iota\acute{e}\lambda\omega$

$\acute{\alpha}m\phi\iota\beta\acute{a}\iota\omega > \acute{\alpha}m\phi\acute{\epsilon}\beta\acute{a}\iota\omega$

- Verb començat amb el preverbi ἐκ el transforma a ἐξ davant l'augment: $\acute{\epsilon}k\beta\acute{a}\iota\omega > \acute{\epsilon}x\acute{e}\beta\acute{a}\iota\omega$

- Verb començat pel preverbi ἐν o σύν recobra la ν davant l'augment si l'ha assimilat a:

➤ μ davant labial: $\sigma\mu\mu\iota\gamma\nu\omega > \sigma\mu\acute{n}\mu\iota\gamma\nu\omega$

➤ λ davant λ: $\sigma\lambda\lambda\acute{e}\gamma\omega > \sigma\mu\acute{n}\lambda\acute{e}\gamma\omega$

➤ γ davant gutural: $\acute{\epsilon}\gamma\gamma\rho\acute{a}\phi\omega > \acute{\epsilon}\nu\acute{e}\gamma\rho\acute{a}\phi\omega$

- Verb començat amb ρ la duplica quan va precedida de l'augment: $\rho\acute{i}\pi\tau\omega > \acute{\epsilon}\rho\rho\acute{i}\pi\tau\omega$.

- Verb ἔχω fa l'imperfet augmentant de manera irregular: $\acute{\epsilon}\iota\chi\omega$.

El verb εἰμί.

Augment ε + arrel ἐ + desinències secundàries (-ν, -σθα, -ν, -μεν, -τε, -σαν).

IMPERFET	
ἐγώ	ἡν / ἦ
σύ	ἡσθα
αύτός	ἡν
ἡμεῖς	ἡμεν
ύμεῖς	ἡτε
αύτοί	ἡσαν

L'augment ε- en contacte amb l'arrel ἐ- dona > η-